

Eke István

A Szegvár–Kontra-parti késővaskori telep¹

Szegvár–Kontra-parti homokbánya leletmentése²

A régészeti feltárást három szakaszban Béres Mária, és Lőrinczy Gábor végezték 1984. december 12–20., 1985. március 18 – június 3., és 1985. július 1 – október 1. között.³ A leletmentő ásatásra azért volt szükség, mert a Szegvár és Szentés közötti vasúti pálya megerősítéséhez szükséges földet a szegvári egykori Kontra-tó melletti természetes magaslat elbontásával nyerték. Ez a magaslat Szegvár – Sápfallommal szemben terült el. A part jelentős részét már a korábbi földkitermelés során elhordták. Az új bányaterületen a szentesi Koszta József Múzeum régészeti terepbejárást végzett, amelynek eredményéből kiderült, hogy a területen intenzív Árpád-kori telep van. A földmunkák december 10-én indultak, ezért a leletmentést azonnal el kellett kezdeni. A feltárást során összesen 393 objektum került napvilágra. A legnagyobb mennyiségben Árpád-kori leletek és objektumok kerültek elő, melyet dr. Béres Mária dolgozott fel.⁴ Ezek mellett az újkőkori Szakálháti-kultúrából származó objektumokat, kora és kései rézkori leleteket tartalmazó hulladékgödröket, valamint kelta és szarmata településmaradványokat tártak fel (BÉRES 1985).

Már az első évben is tártak fel La Tène korú objektumokat. A következő évben szintén jelentős mennyiségű késő vaskori lelet került elő. Összesen két kelta lakóház és több kisebb objektum leletanyaga, illetve másodlagosan vagy szórványként talált kerámia-töredékek képviselik a késő vaskort.

Objektumok leírásai

A lelőhelyről igen elszórtan kerültek elő La Tène korú objektumok (10. kép). A késő vaskori kerámia-töredékek fiatalabb korszak objektumaiból is kerültek elő, illetve néhány edénytöredék szórványként szerepelt az átadott anyagban.⁵

1. ház (11. kép): Lekerekített téglalap alakú, föld-bemélyített, letapasztott padlójú ház. A padlón 2–5 cm vastagon sárréteg volt. Betöltése kb. 20 cm vastagságban hamus és könnyű pernyés volt, amely a ház szalmafedeléből származhat. A ház bontása közben nagy mennyiségű állatsont, és kerámia került elő. A ház közepén tűzhely nyomát találták. A ház K–Ny-i tengelyében a tetőszerkezetet tartó ágasfák cölöplukáit és a fal mentén és a sarkokban apró karólyukakat találtak. Ezek a ház felmenő sövényfalának nyomai. A ház déli fala közepén 80 cm hosszán és 30 cm széles padka húzódott. A ház bejárata a DK-i oldalon volt, lépcsőzetesen kialakítva, a ház DK-i sarkában a padló alatt egy nagyméretű hamus betöltésű objektum volt, melyből a szakálháti kultúra cserepei kerültek elő. Csoportokban több kisebb karólyukakat (átm.: 0,5–1 cm) találtak, amelyek a ház berendezésnek nyomai. A kerámia-töredékek mellett a betöltésből állatsontok is kerültek elő.⁶ A ház DK-i sarkát és az őskori gödröt egy Árpád-kori objektum is vágta.

Leletanyag leírása.⁷

1. Tál peremtöredéke. Korongolt, barna, másodlagosan szürkésfeketére égett, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű, kifelé hajló, lekerekített, pálcás peremtöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. A vállon vízszintesen, két egymással párhuzamos árkolás fut körbe. Méretek: Pá.: 26 cm, Szé.: 17 cm, Ma.: 4,4 cm, V.: 0,5 cm. (1. kép 1).⁸

2. Tál peremtöredéke. Korongolt, szürkésfeketére égett, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű, kifelé hajló, lekerekített, díszítetlen pálcás peremtöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. Pá.: 26 cm, Szé.: 10,5 cm, Ma.: 3,5 cm, V.: 0,6 cm. (1. kép 2).

3. Tál peremtöredéke. Korongolt, szürkésfekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű, kifelé hajló, lekerekített, díszítetlen pálcás peremtöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. Pá.: 27 cm, Szé.: 7,1 cm, Ma.: 5,2 cm, V.: 0,5 cm. (1. kép 3).

4. *Tál* peremtöredéke. Korongolt, barna színű, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű, kissé behúzott, lekerekített, díszítetlen pálcás peremtöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. Pá.: 33 cm, Szé.: 5,2 cm, Ma.: 3,1 cm, V.: 0,7 cm. (1. kép 4).

5. *Tál* peremtöredéke. Korongolt, szürkésfekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű, kissé behúzott, lekerekített, díszítetlen pálcás peremtöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. Pá.: 28 cm, Szé.: 9,1 cm, Ma.: 4 cm, V.: 0,6 cm. (1. kép 7).

6. *Tál* peremtöredéke. Korongolt, szürkésfekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű, kissé behúzott, lekerekített, pálcás peremű edénytöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. A válltól az edény aljáig párhuzamosan körbefutó koncentrikus, bekarcolt körökkel díszített. Pá.: 28 cm, Szé.: 9,4 cm, Ma.: 11 cm, V.: 0,6 cm. (2. kép 1.; 8. kép 1).

7. *Edény*. Korongolt, szürkésfekete színű, homokkal soványított, kopott felületű kihajló lekerekített kónikus nyakú edény pálcás peremtöredéke. A nyakon és a vállon egy-egy bekarcolt, párhuzamosan körbefutó vonallal díszített. Pá.: 14 cm, Szé.: 10,1 cm, Ma.: 5,2 cm, V.: 0,4 cm. (1. kép 6).

8. *Edény*. Korongolt, szürkésfekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű erősen kopott, kihajló, egyenesen levágott szalagperem. Pá.: 17 cm, Szé.: 5,2 cm, Ma.: 2,5 cm, V.: 0,5 cm. (1. kép 5).

9. *Tál* töredék. Korongolt, szürkésfekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű kissé behúzott, lekerekített, duzzadt, díszítetlen peremtöredék. Pá.: 34 cm, Szé.: 6,5 cm, Ma.: 3 cm, V.: 0,7 cm. (1. kép 8).

10. *Tál* töredéke. Korongolt, barna színű, jól iszapolt homokkal soványított, kissé behúzott, lekerekített, pálcás peremtöredék. Pá.: 30 cm, Szé.: 4,9 cm, Ma.: 2,5 cm, V.: 0,4 cm. (1. kép 9).

11. *Tál* töredék. Korongolt, szürkésfekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, erősen kopott felületű, kissé behúzott, lekerekített, díszítetlen pálcás peremtöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. Pá.: 32 cm, Szé.: 3,5 cm, Ma.: 3 cm, V.: 0,4 cm. (1. kép 10).

12. *Tál* töredék. Korongolt, szürkésfekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű, kissé behúzott, lekerekített, pálcás peremű edénytöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. A válltól az edény aljáig párhuzamosan körbefutó koncentrikus, bekarcolt körökkel díszített. Szé.: 2,5 cm, Ma.: 2,6 cm, V.: 0,6 cm. (1. kép 11).

13. *Fazék* töredéke. Korongolt, barna, homokkal, és kerámiazúzávalékkal soványított oldaltöredék, függőlegesen futó fésűs díszítéssel. Szé.: 7,2 cm, Ma.: 6,1 cm, V.: 0,7 cm. (3. kép 1).

14. *Lenese* alakú *palack* oldaltöredéke. Korongolt, barna, másodlagosan szürkésfeketére égett, jól iszapolt homokkal soványított oldaltöredék, az edény válla és a hasa között három párhuzamosan körbefutó bekarcolt vonallal díszített. A vonalak közötti felület durvított. Szé.: 22,8 cm, Ma.: 8,9 cm, V.: 0,6 cm. (2. kép 3., 8. kép 2).

15. *Edény* töredéke. Korongolt, fekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső fényezett felületén párhuzamosan körbefutó besimított vonalakkal díszített oldaltöredék. Szé.: 12,5 cm, Ma.: 8,5 cm, V.: 0,6 cm. (3. kép 3).

16. *Tál* töredéke. Korongolt, szürkésbarna színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső felületén két besimított vonallal díszített fényezett felületű, belső felületén körbefutó, besimított, koncentrikus körökkel díszített oldaltöredék. Szé.: 13,2 cm, Ma.: 8,7 cm, V.: 0,7 cm.

17. *Kétfülű edény* töredéke. Korongolt, sötétbarna színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső felületén felfényezett edény oldaltöredéke. A vállán szalagfűl indítással. Szé.: 15,5 cm, Ma.: 9,5 cm, V.: 0,7 cm. (2. kép 2.; 8. kép 3).

18. *Edény* töredékei. Korongolt, fekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső felületén fényezett edény oldal és aljtöredékei. A vállán bordadíszsel, az edény hasvonalától az aljáig párhuzamosan körbefutó besimított vonalakkal díszített. Az edény több össze nem illő töredéke. Fá: 11 cm, Szé.: 5,8–8,2 cm, Ma.: 3,8–6,2 cm, V.: 0,6 cm. (3. kép 6–9).

19. *Edény* töredéke. Korongolt, szürkésbarna színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső felületén fényezett oldaltöredék, vállon körbefutó bordadíszsel. A váll fölött körbefutó besimított vonallal díszített. Szé.: 9,2 cm, Ma.: 5,8 cm, V.: 0,7 cm. (3. kép 4).

20. *Edény* töredéke. Korongolt, fekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső felületén fényezett oldaltöredék, vállán kettős árkolással. Szé.: 5,1 cm, Ma.: 5,8 cm, V.: 0,6 cm. (3. kép 5).

21. *Csupor* töredéke. Kézrel formált, kívül fekete, belül szürkésbarna színű, csillámos homokkal és kerámiazúzávalékkal soványított, egyenesen levágott peremtöredék, díszítetlen, felülete fényezett. Pá.: 10 cm, Szé.: 4,5 cm, Ma.: 5,3 cm, V.: 0,7 cm. (4. kép 1).

22. *Fazék* töredékei. Kézrel formált, kívül fekete, belül szürkésfekete színű, csillámos homokkal és kerámiazúzávalékkal soványított, egyenesen levágott, enyhén kihajló, megvastagodó peremtöredék. Felülete díszítetlen, enyhén fényezett felületű. Pá.: 17 cm, Szé.: 6,5 cm, Ma.: 4,5 cm, V.: 0,7 cm. (4. kép 2).

23. *Hombár* töredéke. Kézrel formált, kívül szürke, belül barna színű, homokkal és kerámiazúzávalékkal soványított vastag falú *hombár* oldaltöredéke. Vállán kis kerekátmetszetű bütyökkel díszített. Szé.: 7,3 cm, Ma.: 9,6 cm, V.: 1,3 cm. (4. kép 3).

24. *Fazék* töredéke. Kézzel formált, szürkésbarna színű, csillámos homokkal és kerámiazúzalékkal soványított, egyenesen levágott, kissé behúzott peremtöredék. Felülete díszítetlen, kopott. Pá.: 20 cm, Szé.: 9,5 cm, Ma.: 8 cm V.: 0,8 cm. (4. kép 4).

25. *Hombár* töredéke. Kézzel formált, kívül szürke, belül barna színű, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított vastag falú hombár oldaltöredéke. Kis kerekátmetszetű bütyökkel díszített. Szé.: 7,1 cm, Ma.: 4,2 cm, V.: 1,4 cm (4. kép 6).

26. *Hombár* töredék. Kézzel formált, kívül fekete, belül szürkésfekete színű, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított vastag falú hombár oldaltöredéke. Vállán kerekátmetszetű bütyökkel díszített. Szé.: 13,2 cm, Ma.: 12,2 cm, V.: 1,6 cm (4. kép 5).

27. *Hombár* fenéktöredéke. Kézzel formált szürkésbarna színű, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított, kopott felületű, egyenesen levágott, vastag falú hombár aljtöredéke. Fá: 13 cm, Ma.: 6,1 cm, V.: 1,6 cm. (5. kép 7).

28. *Edény* oldaltöredéke. Kézzel formált, kívül szürkésbarna, belül szürke, csillámos homokkal és kerámiazúzalékkal soványított edény ferde bevagdálásokkal tagolt bordával díszített oldaltöredéke. A felülete enyhén felfényezett. Szé.: 6,1 cm, Ma.: 5,9 cm, V.: 1,1 cm (5. kép 2).

97. ház: Lekerekített téglalap alakú, földbemélyített, nem tapasztott, hanem lejárt és igen sokszor sároszott alja volt. A ház területén egy vagy két kisebb méretű 30–40 cm átmérőjű gödör volt. Amelyek bontás közben érzékelhetőek voltak. Biztosan csak egy cölöplyuk volt benne, az is sekély mélységű, de csak a bontás során a sároszás legfelső rétegében jelentkezett. Méretei: 460 x 335 cm.

Leletanyag leírása:

1. *Edény* töredéke. Korongolt, szürkésbarna színű, jól iszapolt homokkal soványított, korsó enyhén kihajló duzzadt peremtöredéke. Szé.: 4,1 cm, Ma.: 2 cm, V.: 0,6 cm (7. kép 1).

2. *Tál* töredéke. Korongolt, szürke színű, jól iszapolt homokkal soványított, fényezett felületű, kifelé hajló, lekerekített, díszítetlen pálcás peremtöredék. A legnagyobb szélességét a vállnál éri el. Pá.: 23 cm, Szé.: 6,5 cm, Ma.: 3,2 cm, V.: 0,6 cm. (7. kép 2).

3. *Orsókarika*. Korongolt, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított edény oldaltöredékéből kialakított, szabálytalan alakú orsókarika. Szé.: 6,5 cm, Ma.: 6 cm, V.: 0,7 cm (7. kép 4).

4. *Edény* töredéke. Korongolt, szürkésbarna színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső felületén fényezett oldaltöredék, vállán párhuzamosan körbefutó, besimított vonaldíszsel. Szé.: 5,5 cm, Ma.: 4,6 cm, V.: 0,6 cm (7. kép 5).

5. *Tál* töredéke. Korongolt, szürkésbarna színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső fényezett felületén párhuzamosan körbefutó besimított vonallal díszített, belső felületén körbefutó, besimított, koncentrikus körökkel díszített oldaltöredék. Szé.: 5,8 cm, Ma.: 3,6 cm, V.: 0,8 cm (7. kép 3).

6. *Csupor* töredéke. Korongolt, szürkésfekete színű, jól iszapolt homokkal soványított, külső felületén fényezett kisméretű csupor kettős-kónikus oldaltöredékei. Szé.: 8,1; 7 cm, Ma.: 4,2; 3,1 cm, V.: 0,6 cm (7. kép 6–7).

7. *Urna* alakú edény töredéke. Korongolt, barna, szürke foltos, jól iszapolt homokkal soványított, urna alakú edény oldaltöredéke. Külső felülete fényezett, kopott. A váll vonalán árkolással tagolt, az árkolás alatt két párhuzamosan körbefutó besimított vonal között kettős hullámvonallal díszített. Szé.: 27,1 cm, Ma.: 20,3 cm, V.: 0,8 cm (6. kép 3; 9. kép 2).

8. *Fazék* töredéke. Kézzel formált, kívül barna, belül szürkésfekete színű, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított, kopott felületű, egyenesen levágott, vastag falú talpkorongon álló fazék aljtöredéke. Az alsó részén oldalt lyuk van kialakítva. Fá: 7,7 cm, Ma.: 4,1 cm, V.: 1,2 cm (5. kép 1).

9. *Csupor* töredéke. Kézzel formált, kívül fekete, belül szürkésbarna színű, csillámos homokkal és kerámiazúzalékkal soványított, fényezett felületű oldaltöredék, vállán kerek átmetszetű bütyökkel díszített. Szé.: 5,3 cm, Ma.: 3 cm, V.: 0,9 cm (5. kép 4).

10. *Fazék* töredéke. Kézzel formált, szürkésbarna, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított fazék oldaltöredéke. Vállán ujjbenyomással tagolt léccel díszített. Szé.: 8,1 cm, Ma.: 4,5 cm, V.: 0,8 cm (5. kép 6).

11. *Fazék* töredéke. Kézzel formált, kívül fekete, belül szürkésfekete, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított fazék oldaltöredéke. Külső felülete fényezett, kopott. Vállán bevagdálással tagolt léccel díszített. Szé.: 5,5 cm, Ma.: 4,1 cm, V.: 0,8 cm (5. kép 5).

12. *Csupor* töredékei. Kézzel formált, kívül barna, fekete foltos, belül szürkésbarna, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított, csupor. A külső felülete fényezett, a vállán körömbenyomással és kis kihúzott bütyökkel díszített. Alja egyenes, pereme egyenesen levágott, kissé behúzott. Pá.: 11 cm, Fá: 7,5 cm, Ma.: 11,2 cm, V.: 0,7 cm (6. kép 1.; 9. kép 1).

272. gödör (12. kép): Szürkésfekete, réteges, rendkívül kemény betöltésű gödör. Csak a gödör alját tárták fel, melyet egy árok metszet (271).

Leletanyag leírása:

1. *Edény* oldal és aljtöredékei. Kézzel formált, kívül vörösesbarna, belül szürke, fekete foltos, homokkal és kerámiazúzalékkal soványított edény oldaltöredéke.

Külső felülete simított, kis részen textillenymomat látható. Fá: 10,4 cm, Ma.: 7,9 cm, V.: 0,7 cm (6. kép 2).

2. *Edény* oldaltöredéke. Korongolt, sötétszürke, csillámos homokkal soványított edény oldaltöredéke. Felületén párhuzamosan, vékonyan bekarcolt vonalak futnak. Ma.: 5,3 cm, Szé.: 8,4 cm, V.: 0,7–1 cm.

3. *Edény* peremtöredéke. Korongolt, szürkésbarna színű, homokkal soványított, erősen kihajló peremtöredék. Ma.: 1,7 cm, Szé.: 3,2 cm, V.: 0,7 cm.

340. gödör (12. kép): Nagyméretű, viszonylag sekély gödör. Alja kitapasztott. Kemény, szürkésfekete egynemű betöltéséből főként állatsontok és egy kerámiatöredék került elő.

342. gödör (12. kép): Nagyméretű, kemény, homogén, szürkésfekete betöltésű gödör. Betöltéséből sok állatsont került elő.

Leletanyag leírása:

1. *Edény* oldaltöredéke. Kézzel formált, kívül világosbarna, belül szürkésbarna, kerámiaüzalékkal soványított edény oldaltöredéke. Szé.: 6,8 cm, V.: 1,4 cm.

365. gödör: Szürkésfekete foltja bizonytalanul jelentkezett. Bontása során kevés leletanyag került elő belőle. A gödör betöltése rendkívül kemény, szürkésfekete iszap volt. A szürke és fekete rétegek jól elkülöníthetők voltak a betöltésben. A gödör betöltése más kelta gödrökéhez nagyon hasonló volt. Falai függőlegesek, alja egyenes, rétegesen feltöltődött, rendkívül kemény, szürke, és fekete rétegek változnak benne. Átm.: 150 cm, mélysége 1 m.

Leletanyag leírása:

1. *Edény* aljtöredéke. Korongolt, szürkésfekete színű, csillámos homokkal soványított, edény aljtöredéke. Alján két párhuzamosan futó, bekarcolt vonallal díszített. Fá: 11 cm, Ma.: 4,3 cm, V.: 1,4 cm (5.kép 3).

368. gödör (12. kép): A gödörnek csak fele esett a szelvénybe, csak ezt a részt bontották ki. Enyhén tekónsödő formájú gödör. Betöltése lágy, morzsás fekete föld volt. Több csont és cserépdarab került elő a kibontott É-i részből, a D-i rész a szelvényfal alá esett, és nem bontották ki. Átmérője 132 cm, mélysége 90 cm.

Leletanyag leírása:

1. *Hombár* oldaltöredéke. Korongolt, kívül szürkésfekete, belül világosszürke színű, jól iszapolt homokkal soványított lombár oldaltöredéke. Törésfelülete kívül-belül barna, középen szürke. Külső felülete párhuzamos sávokban felfényezett. Ma.: 18 cm, Szé.: 14,2 cm, V.: 1,1 cm (7. kép 9).

2. *Edény* oldaltöredéke. Korongolt, kívül fekete, belül szürke, jól iszapolt homokkal soványított, edény oldaltöredéke. Külső felülete felfényezett. Ma.: 4,7 cm, Szé.: 3,9 cm, V.: 0,8 cm.

A településszerkezet

A feltárt területen, a biztosan La Tène korinak tekinthető objektumok igen elszórtan helyezkedtek el. Ezek közül a két házzal foglalkozom részletesebben.

A késő vaskorban a kelta telepekre egy részére jellemző volt, hogy igen kis kiterjedésűek, és rövid ideig voltak lakottak (MARÁZ 1973, 55). A kelta oppidumok mellett egész Európában megtalálhatók az 1-2 házból álló tanyaszerű lakóhelyek. Ezekről a majorságokról Ceasar: Commentarii De Bello Gallico című művében többször is említést tesz (idézi MARÁZ 1973, 59. 72. lábjegyzet).

Az objektumok kevés száma, és szórt elhelyezkedése a Dél-Alföldön feltárt késővaskori telepekre jellemzőnek mondható. Csongrád–Vidre szigeten feltárt, késő La Tène kori telepen (GOLDMAN 1971, 53–61.), két ház illetve egy kemence került elő. Ószentiván VIII lelőhelyen is csak szórványosan kerültek elő kelta cserepek (PÁRDUCZ 1941, 175). A Hódmezővásárhely melletti Fehértó partján Banner János és Párducz Mihály tárt fel kelta objektumokat, melyek között földbe mélyített házak is voltak (BANNER 1943, 195–201; PÁRDUCZ 1944–1945, 62–80).

A házakra jellemző, hogy lekerekített téglalap alakúak, hossz tengelyük kelet-nyugati irányú. Az 1. ház keleti és nyugati fala mellett, közepén egy-egy cölöplyukat találtak, ahol a tetőszerkezetet tartó ágasfák voltak. A falak mellett talált kis méretű lyukak a sövényfalat alkotó karók nyomai. A házból előkerült tapasztás darabok lenyomatai is sövényfalú házra utalnak. Hasonló lehetett a 97. ház is, bár a szerkezetére utaló nyomok nem voltak biztosan megállapíthatók.

Ez a háztípus a késő La Tène korban általánosan elterjedt volt a Kárpát-medencében. Hasonló szerkezetű házakat tártak fel Csongrád–Vidre szigeten (GOLDMAN 1971, 53–61), Csanytelek–Palén (A. PÁL 1994, 229–237.), Lébényben (PUSZTAI 1967, 5–11), Szelevényben (CSEH 1999, 172), Budaörsön (OTTOMÁNYI 2005, 75). Zala megyében 13 ilyen házat tudtak megfigyelni (HORVÁTH 1987, 69–74). Legújabbban a Sajópetriben feltárt kelta falu monografikus feldolgozása jelent meg, ahol ez a háztípus is gyakran előfordult (SZABÓ et al 2007, 201–219).

Ezekre a házakra közösen jellemző, hogy lekerekített téglalap alakúak, kelet-nyugati hossz tengelyük van, a két rövidebb oldal közepén egy-egy cölöplyukkal, gyakran lesározott vagy döngölt padlójúak. Több esetben is tűzhelyet, vagy tüzelésnyomot tudtak

megfigyelni ezekben az épületekben, hasonlóan az 1. házhoz. Ezek a házak tapasztott sövényfalú, nyereg-tetős házak lehettek, a tetőt szalmából építették (PUSZTAI 1967, 4. ábra).

Az eddig feltárt és közzétett késővaskori településekre közösen jellemző, hogy minden esetben vízparton helyezkednek el, és közvetlenül a vízzel határos lejtőket, teraszokat választják az épületek helyéül (HORVÁTH 1978, 19). Ez hasonlóképpen volt a Szegvár–Kontra-parti majorság esetében is.

A feltárt késővaskorból származó gödrök a két kelta háztól délnyugatra, meglehetősen messze, egy csoportban helyezkedtek el. Ezekre közösen jellemző, hogy igen nagy méretűek, oldaluk egyenes, vagy kissé szűkülő, betöltésük kemény, sötétszürke. Ezek a gödrök a majorsághoz tartozó élelemtároló vermek lehettek.

A leletanyag értékelése

A Szegvár–Kontra-parton előkerült késő vaskori leletanyag két nagy csoportra osztható. Az első csoportot a jó minőségű, korongolt vékonyfalú, díszített tálak perem- és oldaltöredékei, egy lencse alakú edény oldaltöredéke, edények, nagy méretű edények töredékei jelentik. A másik csoportot a kézzel formált, korongolatlan edények, és azok töredékei alkotják. A lelőhelyen nem kerültek elő késővaskorból származó fémtárgyak, ékszerek, fibulák, amelyeknek a kronológiája pontosan kidolgozott, így a kormeghatározást csak a kerámiaanyag alapján lehet megtenni.

A korongolt kerámiaanyag párhuzamai jól megtalálhatók mind Morvaországban, mind Szerbia északi részén. Ezeket az edényformákat, a morvaországi anyag feldolgozása során Meduna a La Tène leletanyag 6. horizontjába sorolta, bár egyes formák megléte már az 5. horizontban is kimutatható (MEDUNA 1980, 146–147). A délvidéki leletanyagban a gomolavai tell VI. a és VI. b fázisában jelenek meg ezek a késő kelta edényformák (JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988, 78–91, 192–197).⁹

A leletek magyarországi analógiáit megtaláljuk a Gellérthegy–tabáni anyagban is (BÓNIS 1969), valamint dél-alföldi leletanyagban Csongrád–Vidreszigeten (GOLDMAN 1971, 53–61), Csanytelek–Palén (A. PÁL 1994, 229–237), lelőhelyeken, és Kiszombor C (MARÁZ 1973, 50), Székutas–Sós-halom (Ua. 56, MARÁZ 1974, 109) kelta sírjaiban.

A leletek keltezését a tálak alapján lehet legpontosabban megtenni, mert a „La Tène kerámia körében ez a legjobban szétválasztható edényforma, egyes típusait a fibulákhoz hasonló pontossággal lehet datálni.” (HUNYADY 1944, 127). Legélesebben a La Tène B és La Tène D formái válnak ki, ezekre jellemző, hogy a legnagyobb átmérő a vállvonatra csúszik fel. Az

előkerült leletek keltezését ez alapján tudjuk megtenni.

Szegvár-Kontraparton előkerült edényeket a következő csoportokra oszthatjuk:

1. Korongolt edények

a) *Tálak:* A legtöbb táltöredék az 1. és a 97. házból került elő. Ezekről egységesen elmondható, hogy korongoltak, homokkal soványítottak, kívülről fényezettek, legtöbbjük pálcás vagy duzzadt peremű, a vállvonalknál érik el a legnagyobb átmérőt. (1. kép 1–4, 7–11; 2. kép 1; 7. kép 1–2; 8. kép 1) Ez a La Tène C2–D és D korszakból származó tálakra jellemző. Párhuzamaik megtalálhatóak mind a kárpát-medencei (BÓNIS 1969, Abb. 60. 10, Abb. 92. 12, Abb. 98. 12; GOLDMAN 1971, I. tábla 7; II. tábla 1a, 3, 7; MARÁZ 1974, Taf. III. 1), mind a morvaországi (MEDUNA 1980, 147, Abb. 21 11, 13) és a délvidéki (JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988, T. XVIII. 1–4. T. XXIX. 2) anyagban. Ezeket a tálformákat, illetve a belül párhuzamosan futó besimított vonalakkal, spirállal díszített tálakat (1. ház 16. töredék) Hunyady a 8. és 9. formába sorolja az apahidai leletek alapján (HUNYADY 1942, LXXXVIII. 1–3), melyeket La Tène C2–D közös tálformáinak tart (HUNYADY 1944, 130–131). A 9. formára jellemző, hogy a kissé behúzott, egyenesen álló vastag perem, mely a tál tetején külön gyűrű benyomását kelti. Ez jellemzi a Szegvár–Kontra-parton előkerült kelta tálakat is.

b) *Kétfülű agyagkantharos:* Az 1. házból előkerültek egy kétfülű edény töredékei is (2. kép 2; 8. kép 3). Az edény egyik párhuzama a Kiszombor C temető 17. sírjából előkerült kis talpas agyag amphora (MARÁZ 1977, 54. 6. kép 1). Ezeknek az edényeknek a balkáni-illír területekről való származását Hunyady Ilona állapította meg. Az edényforma a Kárpát-medencében fordul elő, a nyugati Kelta területen hiányzik. A forma megjelenését Maráz Borbála La Tène C-re datálta Eszéki és Orosháza–Gyopárosi sírleletek alapján (MARÁZ 1973, 51), de az edényforma később is használatban marad, megtaláljuk a Gomolavai (JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988, 154. XXVIII. 8)¹⁰ késő kelta leletanyagban is. Egy másik déli párhuzama Kupinovoról (HUNYADY 1942, LXVI. 3) származik, melyet Hunyady a La Tène D időszakra datál.

c) *Fazekak és egyéb edények:* Az előkerült töredékek közül több tartozhatott nagyobb méretű edényhez, bár csak a 97. házból előkerült töredékből (6. kép 3) tudunk következtetni formára, a többi túl kis méretű, így az edények alakját nem tudjuk megrajzolni. Ennek az edénynek a formai párhuzamaikét hozható a Kiszombor C temető 1. és 7. sírjának edényei, amelyet Maráz La Tène C időszakra keltez (MARÁZ 1973, II. tábla 3–3a), illetve biztosan La Tène D időszakra tehető leletek között is (HUNYADY 1942, LXXXVII. 10; Gyulavarsánd, XCI. 5; Alsógellér, BÓNIS 1969,

Abb 96. 26; JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988, 142. XIX. 5; MARÁZ 1973, 50. II. tábla 3/a). A hullámvonalas díszítés a La Tène C2–D időszakban megjelenik, de a La Tène D időszakra leginkább jellemző (HUNYADY 1944, 59). Az 1. házból előkerült peremtöredék (1. kép 6) egy nagyméretű korsó töredéke melynek analógiáit megtaláljuk a Gellérthegy–tabáni késő-kelta anyagban (BÓNIS 1969, Abb. 99. 7).

Két fésűsdiszes fazéktöredék került elő a Szegvár–Kontra-partról (3. kép 1–2). Ezeket a fésűs díszítésű edényeket, főleg a grafitos soványításúak a La Tène C időszaktól jellemzők.

d) *Csuprok*: az 1. házból került elő egy kis méretű, erősen összeszűkülő csupor több töredéke, illetve a 97. házból egy kettős kónikus csupor töredéke. Az edényforma nem állapítható meg biztosan.

e) *Tárolóedények*: A 368. objektumból előkerült vastag falú edénytöredék sávosan fényezett díszítése a késő La Tène időszakra jellemző. Ilyen típusú díszítés van a földéaki (HUNYADY 1942, LXXXVII. 3) és az apahidai (HUNYADY 1942, LXXXVII. 6) urnákon is, melyeket Hunyady a La Tène C időszak végére datál (HUNYADY 1944, 145).

2. Kézzel formált edények

Egy másik leletcsoportot képviselnek a kézzel formált edények. A késővaszkori kézzel formált edények elkülönítése nehéz feladat, mert a lelőhelyen több korszak hagyatéka is megtalálható, és ezen időszakok durva házikerámiája kevesben tér el egymástól. A meghatározást nehezítette, hogy a kelta objektumok majdnem mindegyike bolygatott volt más korszakból származó objektumokkal.¹¹

A késő La Tène anyag finom, korongolt árúit egész Európában a kézzel készült, durva kerámia kíséri. Nem korongolt edények nem csak a korai La Tène korból származó környezetben találtak, amely a Hallstatt formák továbbélése, hanem tipikus késő La Tène telepeken is. A kézzel készült edényfajták formáinak eredetét a magyar kutatás közös trák-szkíta és illír gyökerekre vezeti vissza (BÓNIS 1969, 188–189; HUNYADY 1944, 51–56), a kései La Tène korban pedig dák hatást mutatott ki B. Bónis Éva. A Gellérthegy tabáni leletanyag durva házikerámiájából három típust különít el, amelyeket biztosan az időszak jellemző kézzel formált kerámiájának tart (BÓNIS 1969, 188–189.). Ezek a következők:

1. A csonkakúp-formájú füles tálak, amelyeket a magyar kutatás dák tálnak nevez. Ez az edényforma Sziléziától a Balkánig megjelenik az időszámításunk kezdetén (BÓNIS 1969, Abb. 17. 23; Abb. 34. 19; Abb. 42. 23).

2. Vékony, magas vödörformájú edények kihajló peremmel. A szkíta és illír edényektől ez a kihajló perem különíti el. Díszítésükre jellemző, az ívelt,

ujjbenyomásokkal díszített girlandok, lyukkal tagolt rozettajellegű bütykök, az edény alsó részén egyenes vagy srég barázda, lapos bütykök (BÓNIS 1969, Abb. 17. 24; Abb. 42. 22; Abb. 87. 26).

3. Alacsony, vödörformájú behúzott peremű fazekak, amelyek több ősi szkíta-illír formára emlékeztetnek (BÓNIS 1969, Abb. 22. 7; Abb. 25. 10; Abb. 50. 19; Abb. 62. 10).

A Szegvár–Kontra-parton előkerült kézzel készült edények (virágcserep alakú edények, fazekak, tárolóedények) a második és harmadik csoportba sorolhatók. Ezek anyagukban, formájukban, díszítésükben eltérnek a korongolt anyagtól. (4. kép 1–6; 5. kép 1–2, 4–7; 6. kép 1–2) Ezek az edénytöredékek az 1. ház és a 97. házból kerültek elő. Jellemző ezekre az edényekre, hogy kerámiazúzalékkal soványítottak, rosszul, foltosan égetettek, felületük durva, kissé fényezett. Körömbenyomással illetve körömbenyomással, rovátkolással tagolt bordával díszítettek. Az edények párhuzamait Magyarországon a Dunától keletre, Erdélyben és volt Jugoszlávia északi részén találjuk meg. A romániai késővaszkori leletanyag összefoglalásában, a Crișan a IIIa. fázisba sorolja az ilyen típusú leleteket (CRIȘAN 1969), és a Kr. e. 100 és Kr. u. 100 időszakra keltezi. A Gomolavai és a Budapest–tabáni (BÓNIS 1969, Abb 52. 15–19, 22–26; Abb 57. 28; Abb 58. 25; Abb. 93. 17–19, 25–28; Abb 95. 25) leletanyagban is megtalálható ez a típusú kerámia. Jovanović hasonló leletanyagot közöl a VIb. fázisra keltezett leletek között, és dák kerámiának tartja (JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988, 200). Jó párhuzamokat találunk a Budaörsön feltárt késő La Tène település anyagában is (OTTOMÁNYI 2005, 112–119. Abb. 14. 4–9; Abb 17. 5–8; Abb. 18, 6; Abb 19).

a) *Virágcserep alakú edények*. A 97. házból került elő egy kisméretű virágcserep alakú edény (6. kép 1; 9. kép 1). Legjobb párhuzama a bodroghalmi temető 4. sírjából került elő (HELLEBRANDT 1999, 257 LXVII. 11). A temetőt az előkerült kerámia és fibulák alapján La Tène C1 időszakra keltezik. Ugyanez az edénytípus megtalálható a scordiscus leletanyagban is (JOVANOVIĆ 1975, 169, Fig. 13). Az edénytípus analógiáit megtaláljuk a Budapest–tabáni kelta leletanyagban is (CRIȘAN 1969, 161. Fig. 73. 4; 162. Fig. 75. 3; BÓNIS 1969, Abb. 87. 25). Hasonló edény Csongrád–Vidreszigeten is előkerült (GOLDMAN 1971, 3. ábra). Ezt a formát Hunyady szkíta eredetűnek tartja (HUNYADY 1944, 55), és a kelta leletanyagba való bekerülését a La Tène C időszakra teszi és egészen a La Tène D időszakig megmarad.

b) *Csuprok, fazekak*: Kis méretű levágott peremű hordó formájú edények töredékei mindkét házból kerültek elő. (4. kép 1–2, 4; 5. kép 1–2, 4–6) Ezek az

előbb felvázolt 2 és 3. kategóriájába sorolhatók. A 2. típus egy töredéke került elő az 1. házból (4. kép 3). A kisméretű hordóformájú edényekre jellemző az egyenesen levágott perem, és a körömbenyomkodásos díszítés illetve a körömbenyomkodással illetve bevagdálásokkal tagolt díszített borda (4. kép 1–2, 4; 5. kép 1–2, 4–6). Ezeknek párhuzamai mind a már említett romániai és jugoszláviai anyagban megvan, illetve a kelet-magyarországi késővaskori leletek között is (CRIȘAN 1969, Fig. 70–76; GOLDMAN I. tábla 1, 5; III. tábla 9. A; PÁL 4. tábla 2, 5).

c) *Tárolóedények*: Az 1. ház leletei között több oldaltöredéket találunk, amelyek valószínűleg nagyméretű hombárok töredékei lehettek (4. kép 5–6; 5. kép 7). A feketére égetett vastag falú, kissé felfényezett hombároknak, kerek átmetszetű fogóbütyökkel díszített edények párhuzamait a Budapest–Tabánban (BÓNIS 1969, Abb. 25. 15), a gomolavai (JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988, 86)¹² leletanyagban és Romániában (CRIȘAN 1969, Fig. 71, 9; Fig. 73. 8) is megtaláljuk.

Összegzés

A Szegvár–Kontra-partról előkerült késővaskori leletek jelentős része a La Tène időszak végére keltezhető. Egyes edényformák ugyan már a La Tène C periódusban is megvannak de ezeknek a formáknak a továbbélése valószínűsíthető. A legjobban keltezhető kelta edények a tálak. A Szegvár–Kontra-parti tálfarmák legjobb párhuzamai a La Tène C2–D, amelyek alapján a telep korát is erre az időszakra tehetjük, ami kb. a Kr. e. 2. század végére tehető.

A leletek alapján világos, hogy Szegvár–Kontra-parton feltárt késővaskori telep egy kelta majorszerű település lehetett, amely nem különbözik a környékben feltárt hasonló korú telepektől. (Csanytelek–Palé, Csongrád–Vidresziget). Lakói mezőgazdasággal foglalkozhattak, erre utalnak a gabonátároló vermek, és az ezekben talált állatcsontok.

Jegyzetek:

¹ Jelen dolgozat a 2004-ben leadott szakdolgozatom módosított változata. A szakdolgozat konzulense: Dr. Vörös Gabriella volt.

² Ezúton köszönöm Dr. Béres Máriának, hogy a leletanyagot feldolgozásra, publikálásra a rendelkezésemre bocsátotta.

³ MFM Régészeti adattár 2509–99, a leletek a szentesi Koszta József Múzeumban lesznek elhelyezve.

⁴ Béres Mária: Régészeti adatok Csongrád megye településtörténetéhez, Egyetemi doktori értekezés, kézirat, Szeged, 1986.; Béres Mária: Csongrád megye honfoglalás és Árpád-kori falvak régészeti emlékanyaga (10–13. századi építmények, kerámia, településszerkezet, településhálózat) PhD értekezés tézisei, Budapest–Szeged 2000.

⁵ A keltának meghatározható objektumok a következők.

⁶ Vörös István előzetes meghatározása szerint 7 db farkaskoponya és több farkastól származó csont volt közöttük.

⁷ A felsoroltakon kívül több késővaskori edénytöredék is előkerült, amelyek a közelebbi kormeghatározást nem teszik lehetővé. Ezek leírásától a dolgozatban eltekintek.

⁸ Pá.: Peremátmérő, Szé.: Szélesség, Ma.: Magasság, V.: Falvastagság, Fá.: Fenékátmérő.

⁹ A típusábrákat lásd: JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988, 86.

¹⁰ Ezt a típusú kantharost Jovanović a gomolavai tell VI.b fázisra teszi.

¹¹ A leletanyag csomagolásánál figyeltek arra, hogy az objektumoknak azon részei, amelyek bolygatottak voltak külön legyenek csomagolva.

¹² VI.b fázis típusábra JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988, 42.

Irodalom:

A. PÁL 1994

A. Pál G.: Kelta ház Csanytelek–Palérol. A kőkortól a középkorig (Tanulmányok Trogmayer Ottó 60. születésnapjára) Szeged, 1994.

BANNER 1943

Banner J.: Településtörténeti kutatások a hódmezővásárhelyi Fehértó partján, Dolgozatok XIX. 1943 195–201.

BÉRES 1985

Béres M.: Beszámoló a Szegvár–Kontra-parti leletmentő ásatásról, In: Múzeumi Kutatások Csongrád megyében 1985. 17–24.

BÓNIS 1969

B. Bónis É.: Die späteltische Siedlung Gellérthegy–Tabán in Budapest, Archaeologia Hungarica XLVII. Budapest, 1969.

- CSEH 1999
Cseh J.: Késő vaskori települések a Tiszazugban, *Jászkunság XLV.* 1999. 171–174.
- CRİŞAN 1969
I. H. Crişan: *Ceramica Daco-Getica – Cu specială privire la Transilvania*, Bucureşti, 1969.
- GOLDMAN 1971
Goldman Gy.: Késő Latène-kori település Csongrád határában. – *Spätlatènezeitliche Siedlung in der Stadtumgebung Csongrád*, Móra Ferenc Múzeum Évkönyve 1971/2 53–61.
- HELLEBRANDT 1999
Corpus of Celtic Finds in Hungary III. – Celtic Finds from Northern Hungary, by Hellebrandt Magdolna, Akadémiai Kiadó, Budapest 1999.
- HUNYADY 1942
Hunyady I.: *Kelták a Kárpát-medencében*. DissPann II. 18. Budapest, 1942. Táblakötet.
- HUNYADY 1944
Hunyady I.: *Kelták a Kárpát-medencében*. DissPann II. 18. Budapest, 1944. Szövegekötet.
- HORVÁTH 1978
Horváth L.: Késővaskori lakóház Nagykanizsán. *Zalai Gyűjtemény* 8. 1978. 11–22.
- HORVÁTH 1987
Horváth L.: Késő vaskori ház- és településtípusok Dél Zalában, *Zalai Múzeum* 1 (1987) 59–80.
- JOVANOVIĆ 1975
B. Jovanović: *The Scordisci and their art*. *Alba Regia XIV.* 1975. 167–177.
- JOVANOVIĆ – JOVANOVIĆ 1988
B. Jovanović – M. Jovanović – K. Borojević, V. Stančić, Zs. K. Zoffmann: *Gomolava – Naselje Mlađeg gvozdenog doba – Gomolava – Late La Tène Settlement*, Novi Sad – Beograd, 1988.
- KOVÁCS – PETRES – SZABÓ 1987
Kovács T. – Petres É. – Szabó M. (szerk.): *Corpus of Celtic Finds in Hungary I*. Budapest, 1987.
- MARÁZ 1973
Maráz B.: *La Tène-kori magányos sírok és kis temetők a Dél-Alföldön*. *A Békés Megyei Múzeumok Közleményei* 2, 1974. 41–59.
- MARÁZ 1974
Maráz B.: *Chronologische Probleme der Spätlatènezeit in der Südtiefenebene (Südost-Ungarn)*. *Jannus Pannonius Múzeum Évkönyve XIX.* (1974) 107–127.
- MARÁZ 1977
Maráz B.: *Délkelet-Magyarország La Tène-korának kronológiai kérdései*, *Archeológiai Értesítő* 104. (1977) 47–64.
- MÁRTON 1933
Márton Lajos: *A korai La Tène-kultúra Magyarországon AH 11.*, Budapest 1933.
- MÁRTON 1934
Márton L.: *A korai La Tène-sírok leletanyaga*, *Dolgozatok 9–10 (1933-34)* 93–165.
- MEDUNA 1980
J. Meduna: *Die latènezeitlichen Siedlungen in Mähren*, Praha 1980.
- MÓCSY 1974
Mócsy A.: *Pannonia a korai császárkor idején*, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1974.
- OTTOMÁNYI 2005
Ottományi K.: *Die spätlatènezeitlich-römische Siedlung von Budaörs*, *Acta Arch. Hung LVI.* 2005. 67–131.
- PÁRDU CZ 1941
Párducz M.: *Ásatás Ószentivánon*. *Dolgozatok XVII.* 1941. 175.
- PUSZTAI 1967
Pusztai R.: *Késő-vaskori házak Lébényben*, *ARRABONA* 9. 1967. 5–11.
- SZABÓ 1971
Szabó M.: *A kelták nyomában Magyarországon*, Budapest, 1971. 10–20.
- SZABÓ 1990
Szabó M.: *Pannonia a római foglalás előtt (La Tène-kor)*, In: *Pannónia régészeti kézikönyve*, szerk.: Mócsy András, Fitz Jenő, Budapest, 1990. 15–29.
- SZABÓ et al. 2007
Szabó et al.: *L' habitat de l' époque de La Tène á Sajópetri–Hosszú-dűlő*. Budapest, 2007.

Late Iron age settlement from Szegvár–Kontra-part

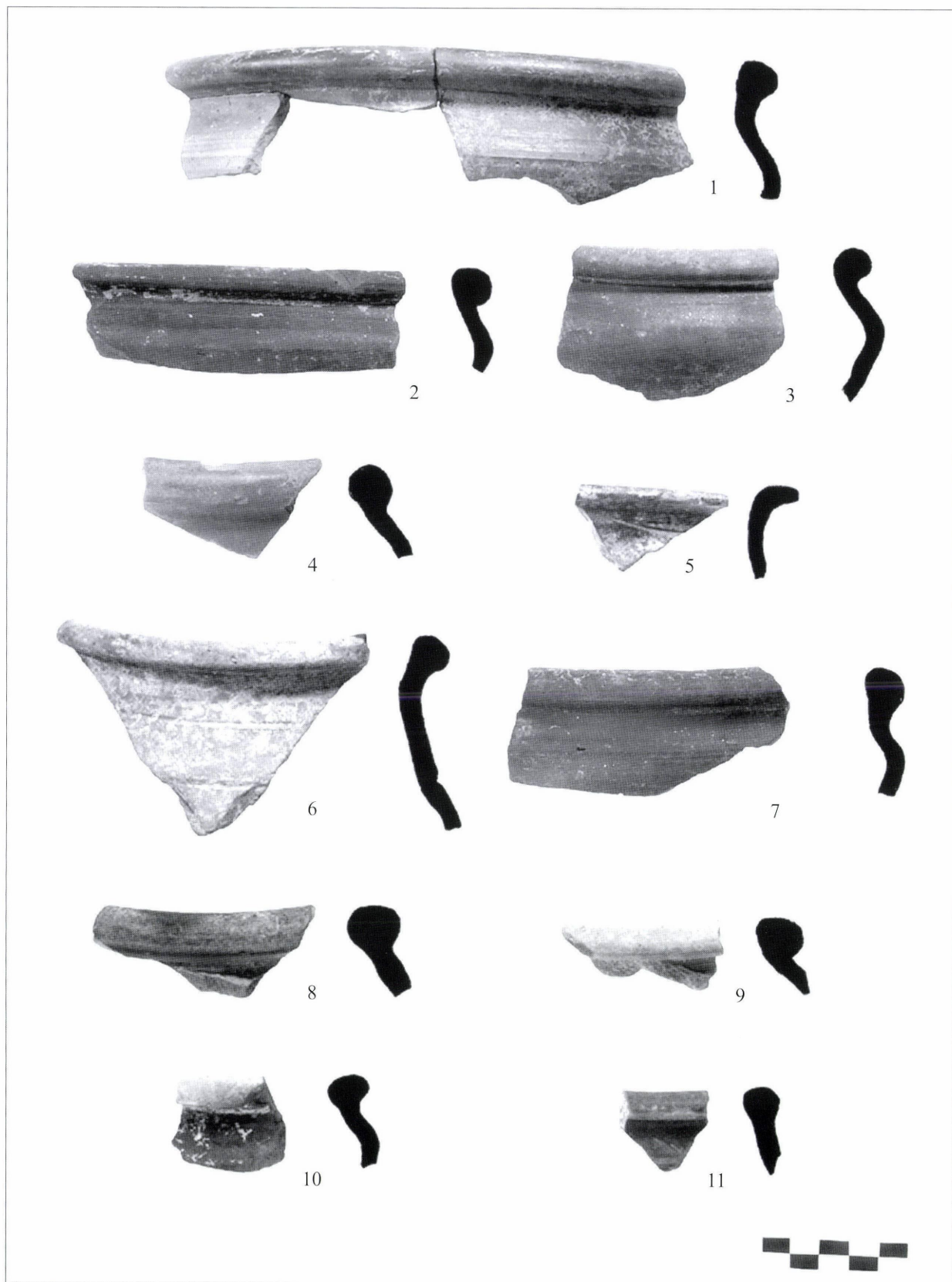
The rescue excavation of the sandmine at Szegvár–Kontra-part was done between 12 December 1984 and 1 October 1985 by Mária Béres and Gábor Lőrinczy. Artefacts from five ages (Neolithic, Copper, Celtic, Sarmatian and Árpád age) were found on that site.

Two houses and five pits can be dated to the Celtic age from the excavated archaeological features. The type of the houses is semisubterranean what was

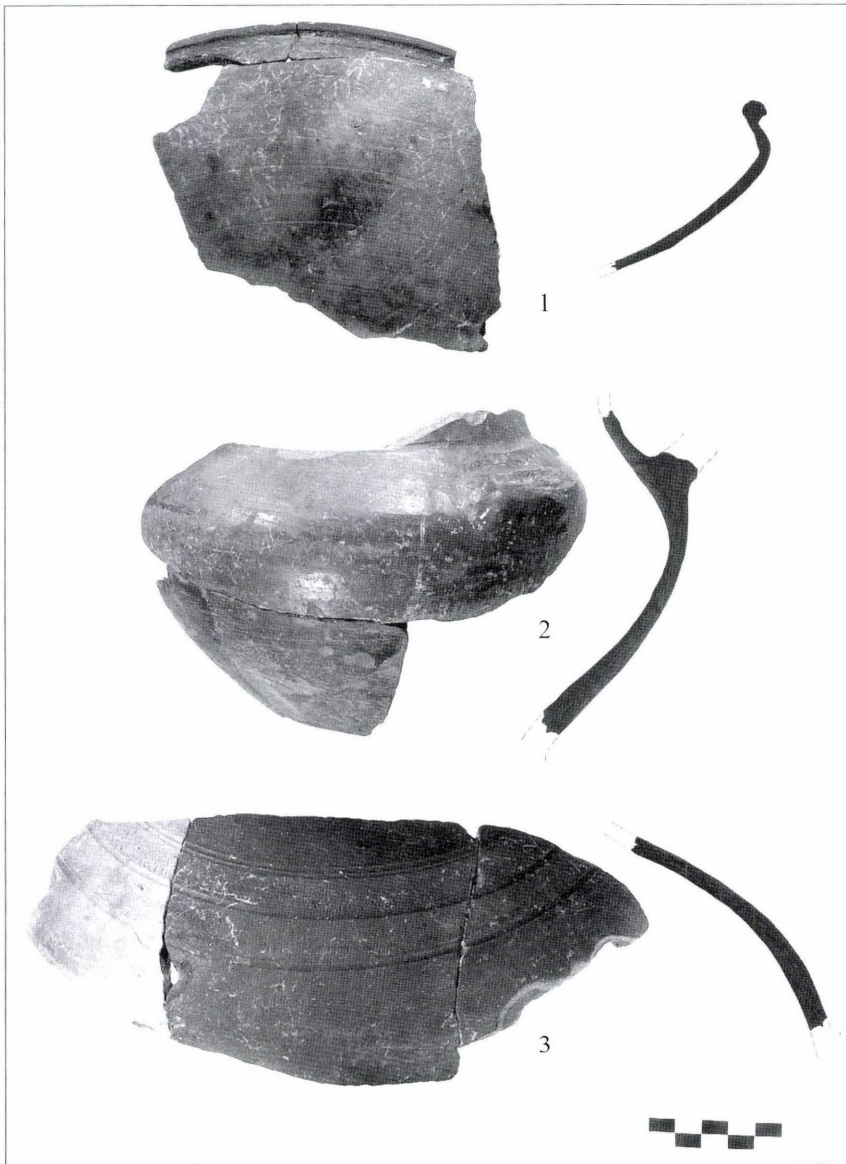
common in the Late Iron age. The pits that belonged to the settlement probably were grain storage pits.

During the excavation only pottery artefacts were found from the Late Iron age. The artefacts can be dated to late La-Tène age, exactly to La Tène C2–D period according to the types of bowls.

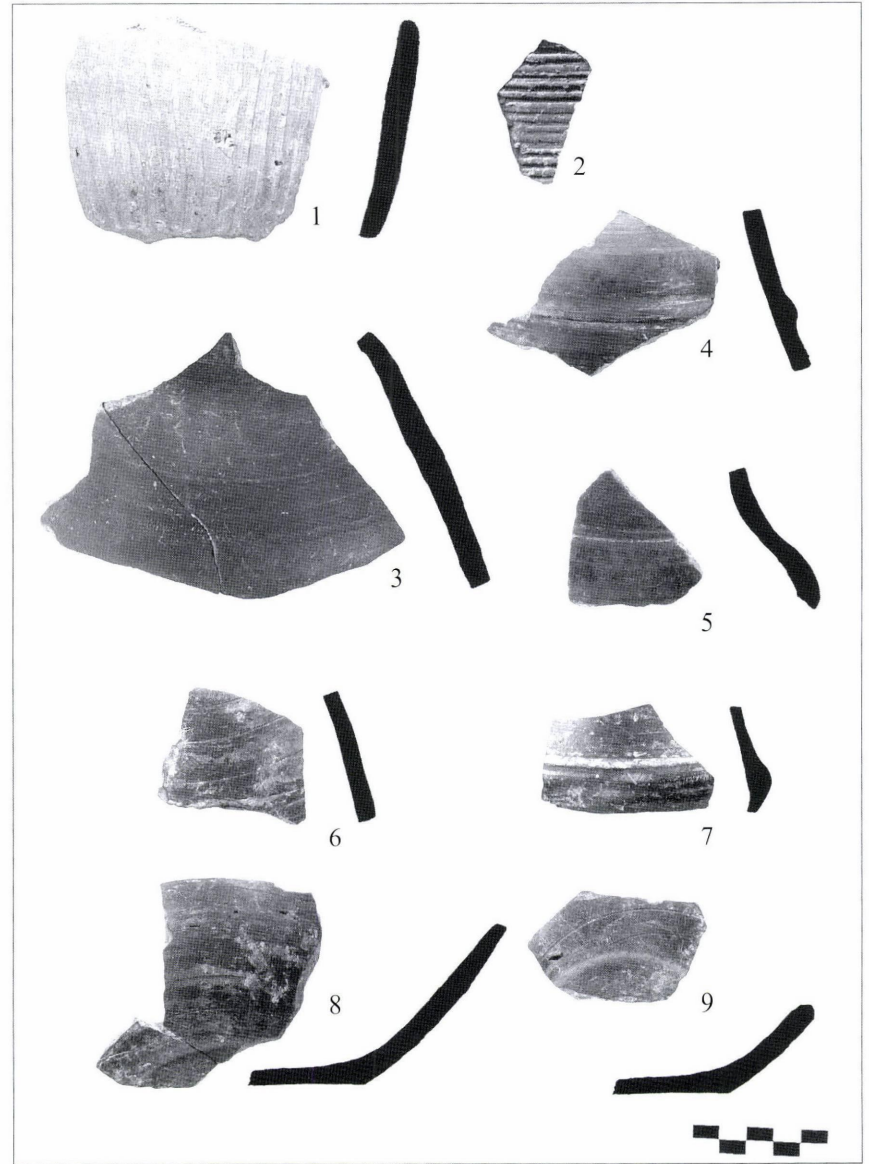
Translated by Bence Kónya

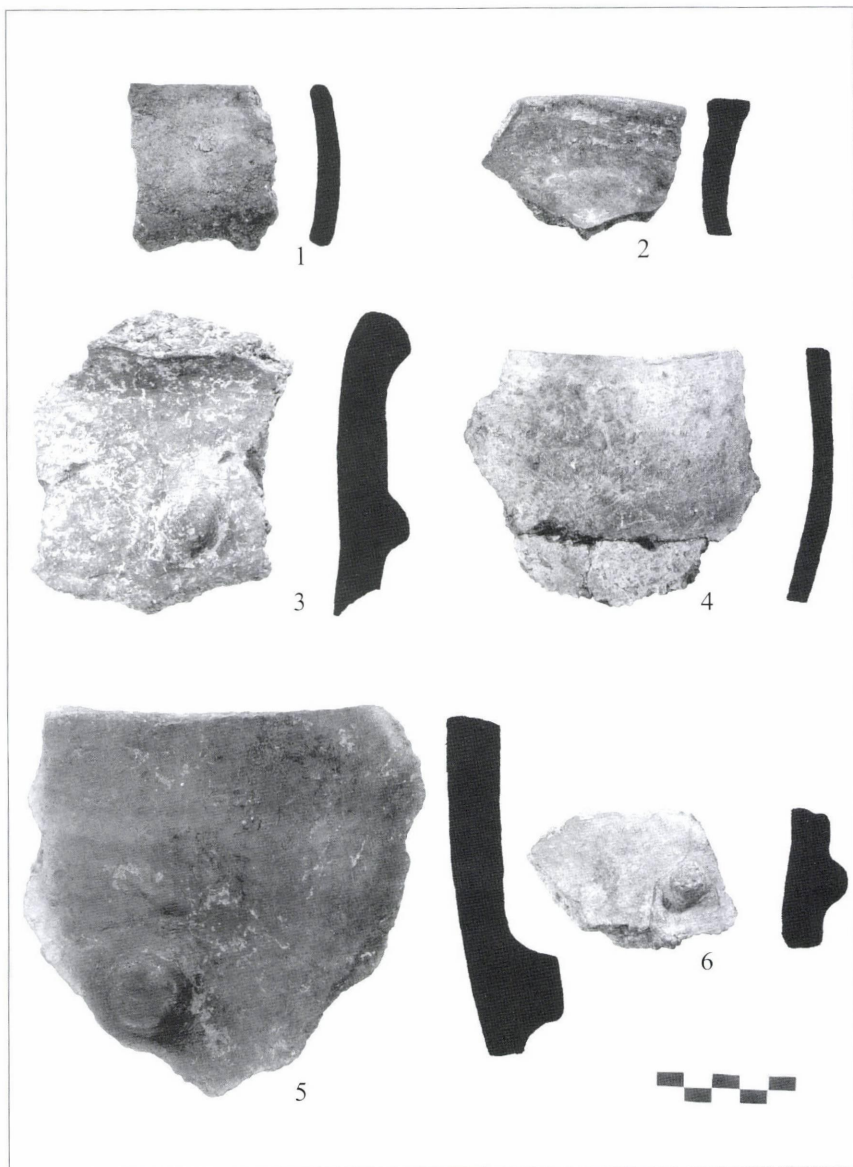
1. kép Szegvár–Kontra-part – az 1. ház kerámialeletei
Fig. 1. Szegvár–Kontra-part, ceramic finds of the Celtic house Nr. 1.

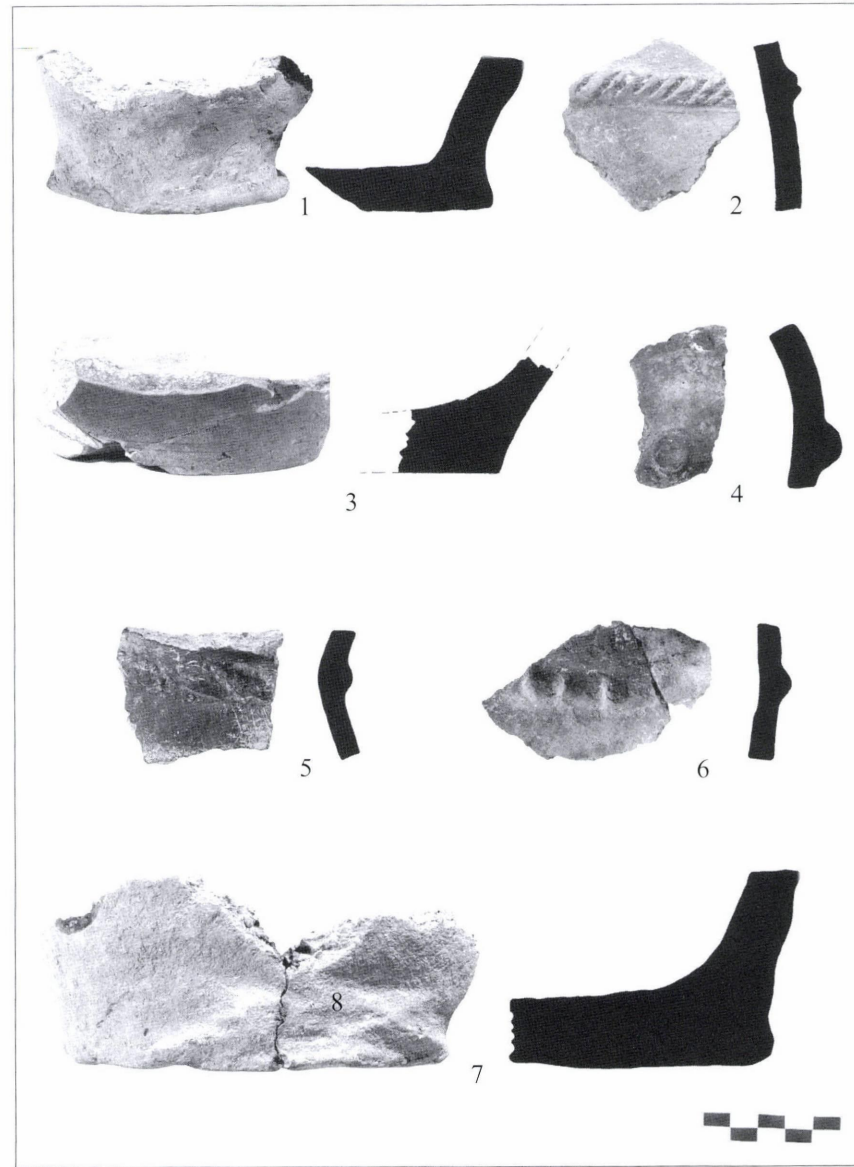
2. kép Szegvár-Kontra-part – az 1. ház kerámialelei
Fig. 2. Szegvár-Kontra-part, ceramic finds of the Celtic house Nr. 1.

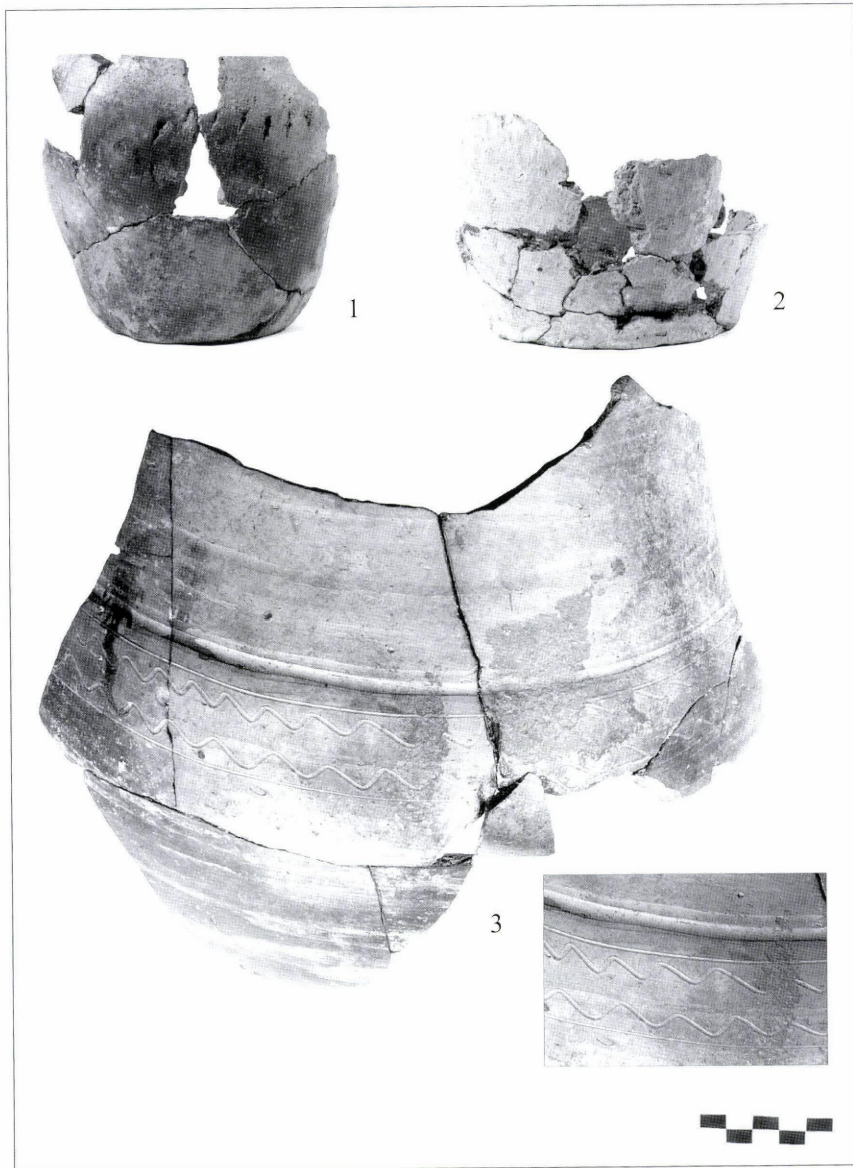
3. kép Szegvár-Kontra-part – az 1. ház kerámialelei
Fig. 3. Szegvár-Kontra-part, ceramic finds of the Celtic house Nr. 1.

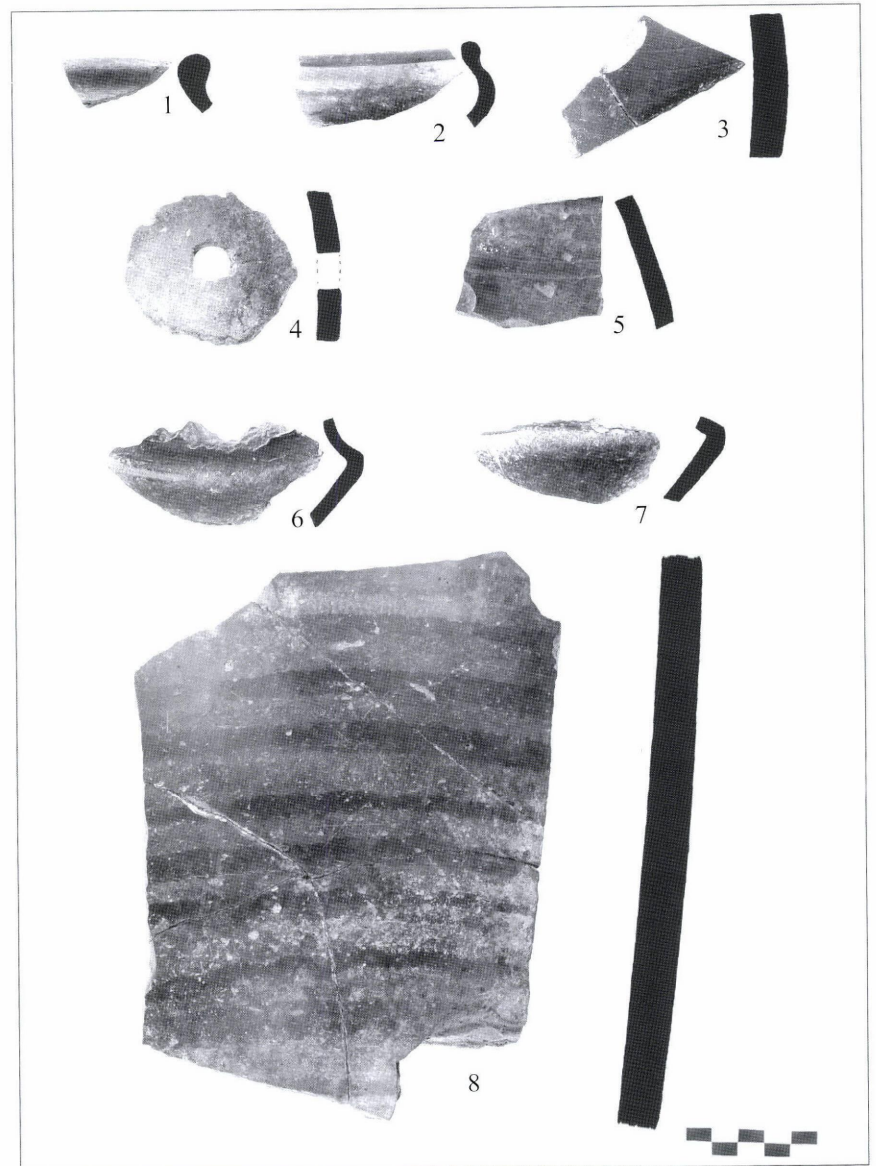
4. kép Szegvár-Kontra-part – az 1. ház kerámialelei
 Fig. 4. Szegvár-Kontra-part, ceramic finds of the Celtic house Nr. 1.

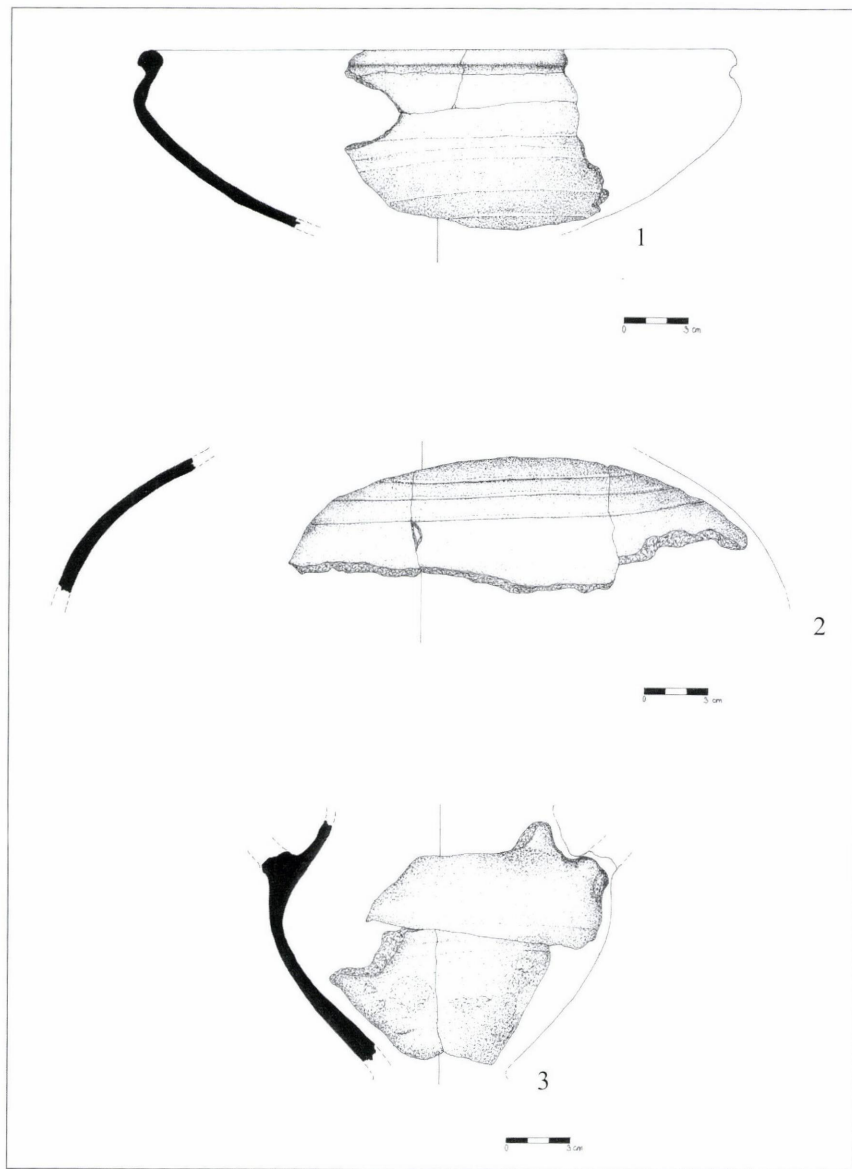
5. kép Szegvár-Kontra-part – kerámialeletek 1,4-6: 97. ház; 3: 365. gödör; 2,7: 1 ház
 Fig. 5. Szegvár-Kontra-part, ceramic finds, 1,4-6: Celtic House Nr. 97;
 3: pit Nr. 365; 2,7: Celtic house Nr. 1.

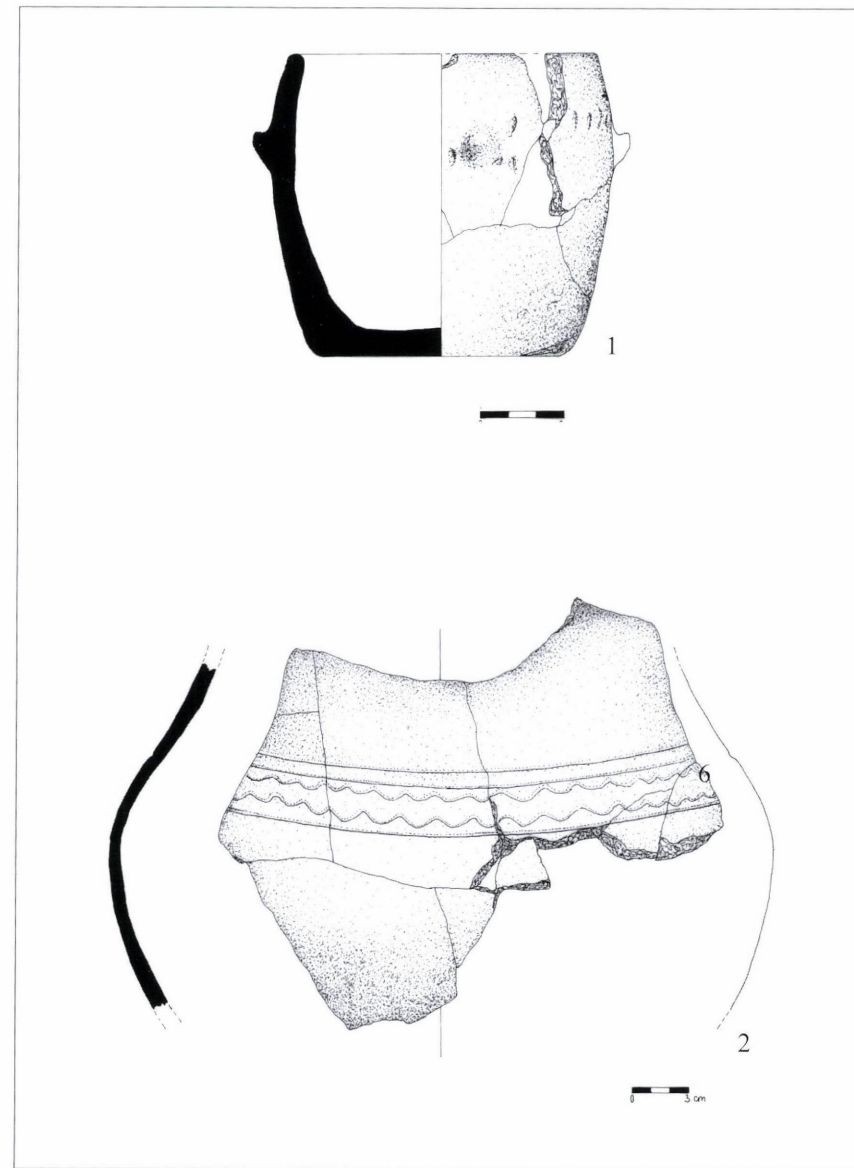
6. kép Szegvár-Kontra-part – kerámialeletek 1, 3: 97. ház; 2: 272. gödör
 Fig. 6. Szegvár-Kontra-part, ceramic finds, 1,3: Celtic House Nr. 97; 2: pit Nr. 272

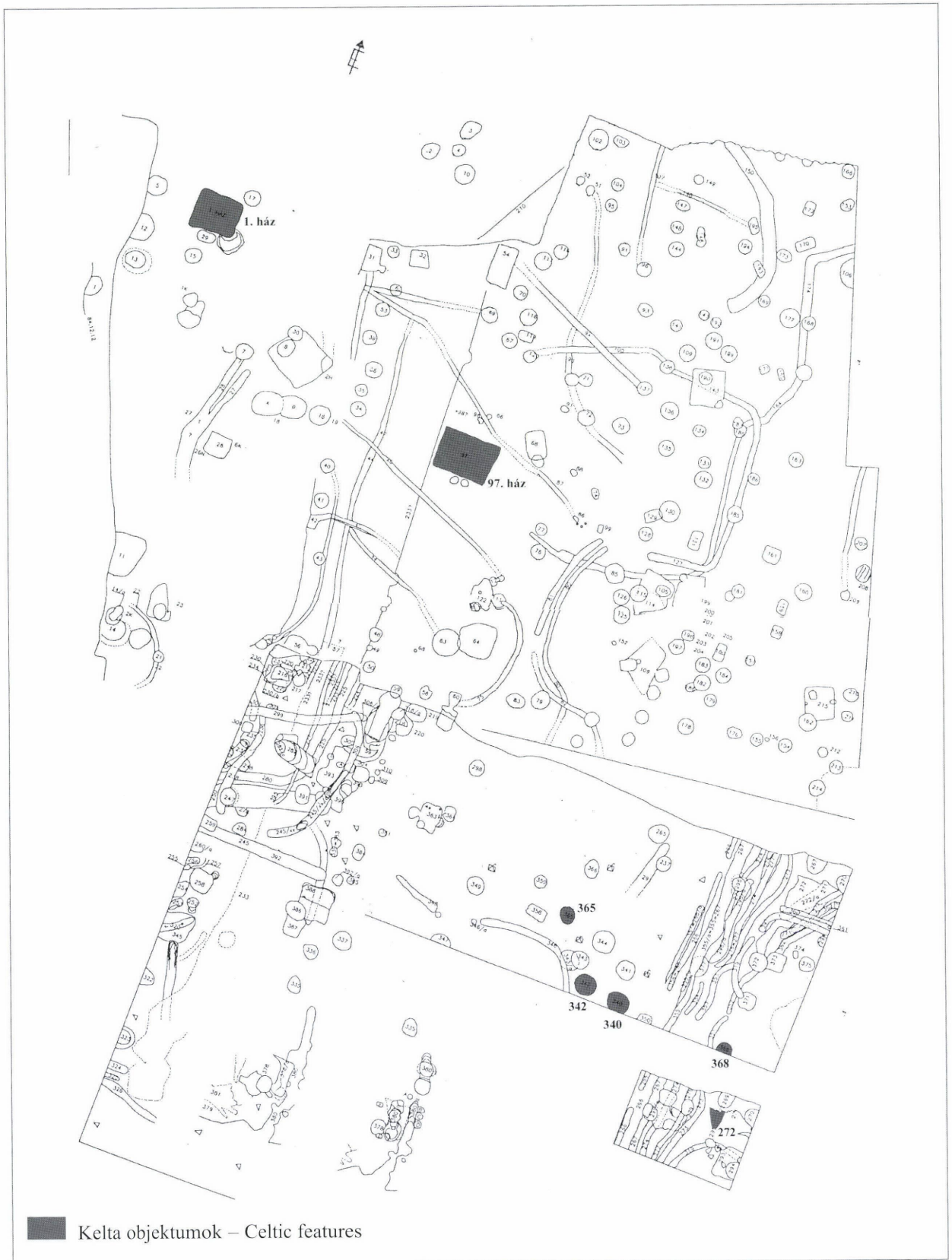
7. kép Szegvár-Kontra-part – kerámialeletek 1-7: 97. ház; 8: 368. gödör
 Fig. 7. Szegvár-Kontra-part, ceramic finds, 1-7: Celtic House Nr. 97; 8: pit Nr. 368

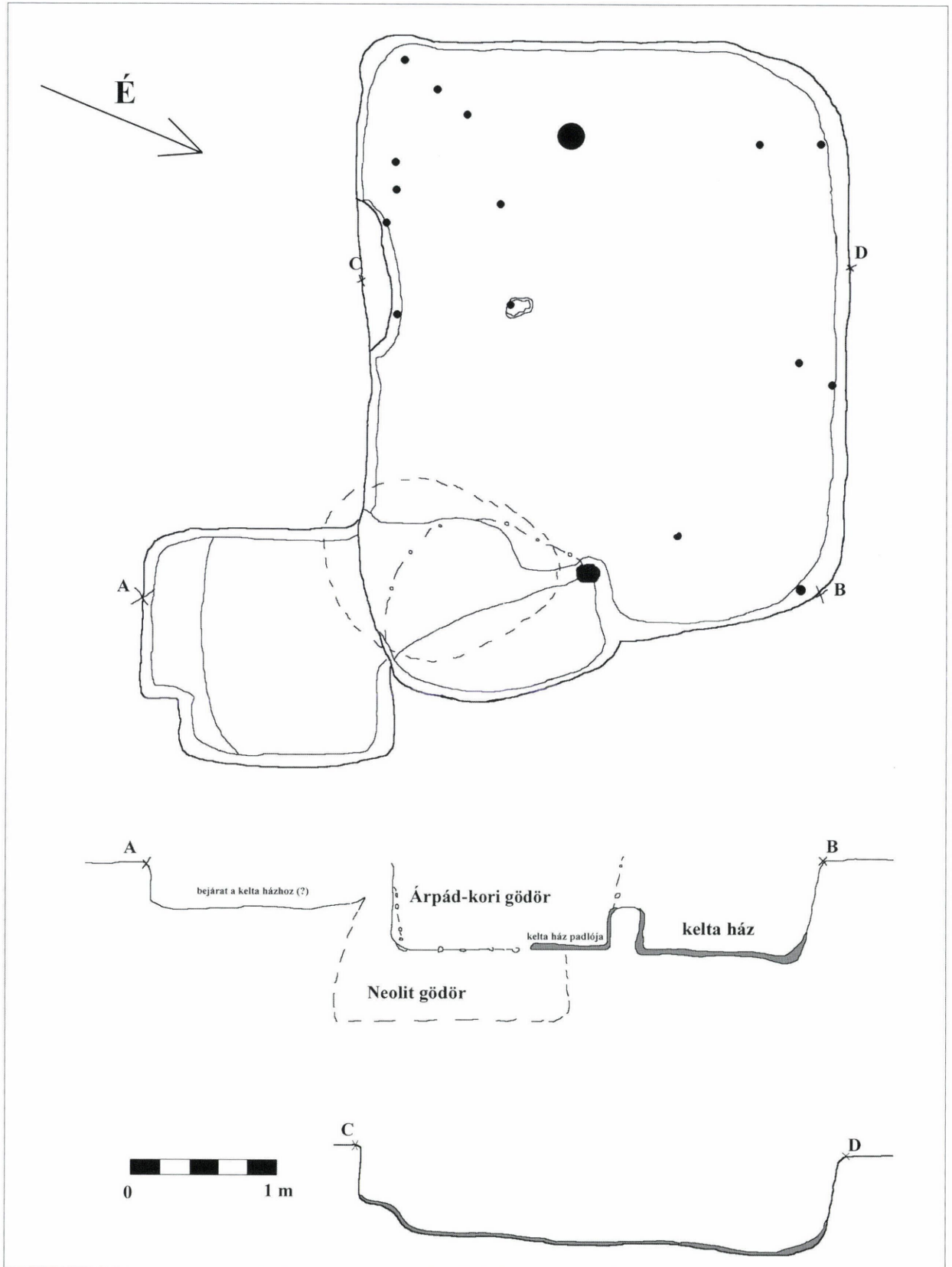
8. kép Szegvár–Kontra-part – az 1. ház kerámialelei
 Fig. 8. Szegvár–Kontra-part, ceramic finds of the Celtic house Nr. 1.

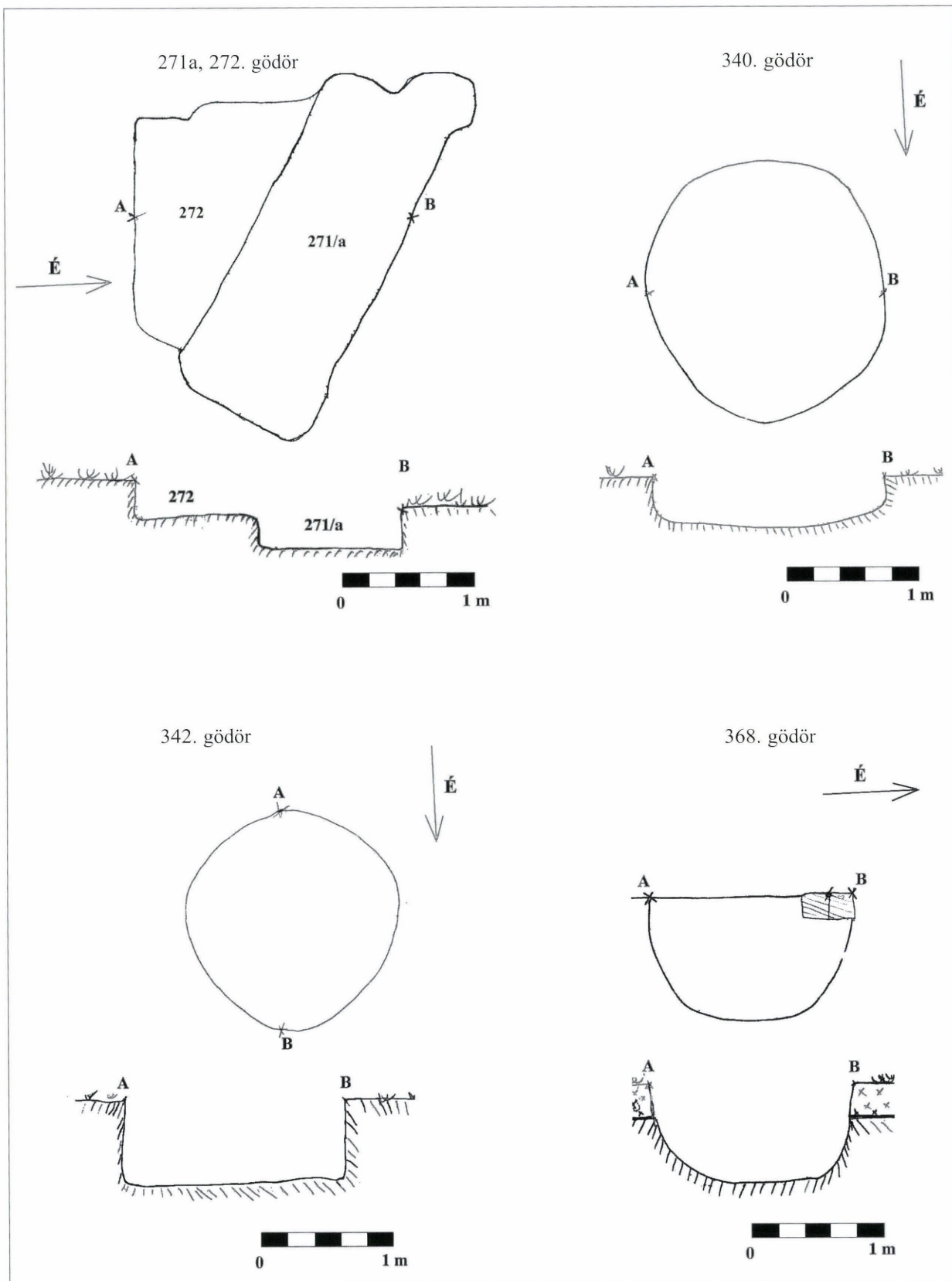
9. kép Szegvár–Kontra-part – az 97. ház kerámialelei
 Fig. 9. Szegvár–Kontra-part, ceramic finds of the Celtic house Nr. 97.

10. kép: Szegvár-Kontra-part ásatási összesítő térképe
 Fig 10. Ground-plan of the site of Szegvár-Kontra-part

11. kép Szegvár–Kontra-part – az 1. ház alap és metszetrajza
 Fig. 11. Szegvár–Kontra-part, ground plan and section of the Celtic house Nr. 1.

12. kép Szegvár-Kontra-part – a 271a, 272, 340, 342 és 368. gödrök alap és metszetrajza
 Fig. 12. Szegvár-Kontra-part, ground plan and section of the pits Nr. 271a, Nr. 272, Nr. 340, Nr. 342, Nr. 368.